

varemærkevæsenet, så at dettes drift kommer til at hvile i sig selv. Handelsministeren bemærkede herom ved fremsættelsen:

„Jeg vil gerne fremhæve den i bemærkningerne til lovforslaget fremsatte udtalelse om, at det er tanken, at patentafgifterne ikke skal fastsættes højere, end at de giver dækning for udgifterne ved patentdirektoratets virksomhed. Man vil dog ikke, fordi patentdirektoratet et enkelt år giver et mindre overskud eller underskud, straks foretage nedsættelse eller forhøjelse af afgifterne, men man må se på direktoratets virksomhed over en passende årrække.“

Under udvalgets behandling af det fremsatte lovforslag undergik dette en mindre ændring, hvorved det sikredes, at *fristerne for afgifternes betaling* ikke kan ændres administrativt, ligesom der sikredes et varsel på 6 måneder for forhøjelse af afgifterne.

Lovforslaget blev ved 3. behandling vedtaget enstemmigt.

Efter lovens stadfæstelse er den således ændrede patentlov bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 361 af 19. december 1958.

104. Lov om ophævelse af krigs- og besættelsestidens midlertidige patentlovgivning. (Handelsminister *Philip*). [A. sp. 1109. C. sp. 9].

Fremsat skriftligt ²⁸/₁₀ (F. sp. 425). 1. beh. ⁶/₁₁ (F. sp. 728). Partiernes ordførere: Lund Jensen, Peter Larsen, Hanne Budtz, Slipsager, Sandau og Lynnerup Nielsen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring i lov om patenter (se nærmest foregående sag). Betænkning (B. sp. 105) afgivet ²¹/₁₁. (Ordfører: Lund Jensen). 2. beh. ²⁶/₁₁ (F. sp. 1012). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 109) afgivet ²⁶/₁₁. 3. beh. ²⁸/₁₁ (F. sp. 1090). *Loven stadfæstet 28. november 1958.* (Lovt. nr. 323).

Ved lovens § 1 ophæves med virkning fra 1. januar 1960 den hidtidige midlertidige lov nr. 263 af 24. juni 1942 om ændringer i patentloven, således som denne var ændret ved lov nr. 348 af 8. juli 1943.

Ved denne midlertidige lovgivning var handelsministeren bemyndiget til at fastsætte, at behandlingen af visse bortfaldne patentansøgninger kunne genoptages, ligesom løbetiden for visse patenter kunne forlænges. Begrundelsen herfor var, at man fandt det ubilligt, at ansøgere, pantenthavere og even-